Tuulenvireellä on Isänsä silmät katse viitta elämän kolhuista takaisin juoksuun kaikki muut aamut pitävät itsestään huolta tämä huolii siitä että hänestä pidetään näytelmällä on kuukautiset jumittunut kurimukseen jossa Itsetietoisuus huokailee kuin valittavat orkesteritorvet palo alkaa keväästä, päättyy kevääseen se syntyi keväällä kutee keväästä kuin juna ajelee, suojanaan panssaria ja pommeja hymyilevää verta kasvoillansa kaivattua totuuden lientä taikakattilassaan.